

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v., lov om lige løn til mænd og kvinder, lov om børnepasningsorlov, lov om ligestilling af kvinder og mænd og lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 1/11 2000. Første behandling 17/11 2000. Betænkning 16/5 2001).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kristian Jensen (V):

Venstre har i betænkningen sagt, at vi ville redegøre for vores stilling til ændringsforslagene her ved andenbehandlingen, og det har vi bl.a. gjort, fordi en del af de ændringsforslag, der ligger, har omhandlet det, som hele diskussionen om lovforslaget her har drejet sig om, nemlig spørgsmålet om den retssikkerhed, der er for de personer, der måtte blive anklaget for at have udøvet seksuel chikane.

Det har ikke været nogen nem gang, det her lovforslag har haft i Folketinget. Allerede ved førstebehandlingen tilbage i november måned påpegede Venstre og flere andre partier de meget kraftige problemer, der var omkring retssikkerheden, ved at man forsøgte at indføre en delt bevisbyrde i loven.

Regeringen afviste på daværende tidspunkt, at der overhovedet skulle være noget problem og havde i øvrigt ikke nogen nærmere initiativer til at komme problemerne i møde eller til at undersøge, hvorledes man kunne finde en løsning på dem. På trods af at vi havde en eksperthøring, hvorunder det også fra flere sider blev sagt, at der er en betydelig risiko for, at man med tiden vil indføre en omvendt bevisbyrde og dermed skabe en retsstilling, der vil føre til justitsmord, hvis man vedtog lovforslaget, som det ligger, ja, så var der ikke fra regeringen noget initiativ.

Det var først, da vi i elvte time på oppositionens vegne fik et kort høringssvar fra Dommerforeningen, der tilkendegav, at de var meget enige med oppositionen i de store retssikkerhedsmæssige problemer, som vi havde fremført, at regeringen vågnede op. Og selv om vi fra Venstres side må sige, at det sådan rent lovteknisk er uskønt at lovgive omkring bevisbedømmelsen, så har vi i hvert fald nu fået nogle ændringsforslag, der går i den retning, som vi fra Venstres side har ønsket hele vejen igennem.

Når der så alligevel er grund til at nævne noget her, så skyldes det, at i de bemærkninger, der er kommet til ændringsforslag 1-4, 6 og 7, forstår ministeren alligevel at gøre det lidt uklart, hvad der skal stå. Bl.a. skriver ministeren i de samme bemærkninger, at der hidtil både har været anvendt regler om delt bevisbyrde og om fri bevisbedømmelse. De to ting er altså ikke det samme. Der er forskel på, om der er delt bevisbyrde, eller om der er den almindelige fri bevisbedømmelse.

Ligeledes synes vi, at det har været utrolig væsentligt at få understreget, at det, vi ønsker, er, at det er den gældende praksis, der skal fortsættes, at der ikke skal ske en opstramning, men at vi sikrer, at den gældende praksis på området bliver fortsat. Og selv om det derfor er forsøgt beskrevet nogle gange, så synes jeg, at den klarhed, der ligger i bemærkningerne, gør, at jeg må bede arbejdsministeren endnu en gang her fra talerstolen bekræfte, at det er gældende praksis, der videreføres. Og under alle omstændigheder vil jeg bede om, at lovforslaget bliver sendt tilbage til udvalget, sådan at vi kan få lavet en tillægsbetænkning og en betækningsbetretning bagefter.

Pia Christmas-Møller (KF):

I ly af en implementering af et direktiv om ligebehandling af mænd og kvinder forsøgte rege-